

**Uddrag af novellen "De evige tre" af Lotte Garbers
dagbladet BT
Del af sommerserie med erotiske noveller**

- Jo, du gjorde.
- Nej, jeg gjorde ej!
- Jo, du gjorde. Hold nu op! Det har alle mænd lyst til.
- Ok, det er i hvert fald ikke en særlig ækel tanke.
- Kom nu! Hvad hvis de spurgte dig?
- De to? Om hvad?
- Ja, hvad tror du?
- Det tror jeg ikke, jeg turde.

Han sad udenfor på Cafe Amokka og nød en frokost med sin gode veninde, Marianne. Lige foran dem var to smukke kvinder gået forbi. Den ene havde kastaniefarvet og let krøllet hår ned om skuldrene, kun holdt i ave af solbriller. Hun havde en lille sommerkjole på med spaghetti-stropper og sandaler med hæl. Hendes ene arm hvilede skødesløst om hofterne på den anden kvindes shorts. Hun var betydeligt højere, korthåret, med en top, der havde sit styr med at slå til. Hendes ene arm lå ikke om skuldrene på den lidt mindre mørkhårede, men lige da de passerede caféen, gav hun den mørkhårede et skødesløst kys i håret og fjernede lidt af hendes lange hår fra ansigtet.

Marianne havde spurgt, om han troede, de var lesbiske. Han kom til at sige, at de var for pæne til det. Hun blev en smule pro forma indigneret, men hun havde spurgt, om han tændte på det?

- Lesbiske? Ikke særligt. Ja, jeg kender ikke nogen, så jeg ved det selvfølgelig ikke. Men jeg tror nu slet ikke, de tænder på mig.

- Jeg tror nu også mere, jeg mente pigesex.

- Nååh. Nej, det tænkte jeg ikke på, da de gik forbi. Selvom de var meget smukke.

Det havde Marianne altså ikke troet på, og nu sad de og talte om, hvorvidt han turde være sammen med to piger på en gang. Selvfølgelig havde han da tænkt på det. Som hvad man skulle gøre, hvis man vandt i Lotto. Men ikke andet. Sex var efterhånden blevet så kompliceret. Pigesex, g-punkter, barberede skød, redskaber og rå og sødt på en gang. Heldigvis havde de kvinder, som han havde haft som kærester, været lige så normale som han selv. Eller kedelige. For det var nogle flotte piger, der var gået forbi, og Marianne havde jo ret, han havde glanet op ad deres solbrune ben.

De brød op, og han gik tilbage for at passe sit arbejde som IT-konsulent. Det var varmt. Han gik kl. 16 og overvejede at tage ud til båden, inden han skulle til Mariannes lidt kedelige fødselsdag, hvor der

kun kom par med deres efterhånden halvstore børn. Han måtte nok hellere få købt en gave i stedet for at tage ud til båden, og han trak sin cykel lidt rundt i centrum og stødte på en lille butik med boligudstyr på parallelstrøget. Små ting til ikke så små priser. Lige noget for Marianne. Han så en lille filt lampe med sandblæst stålstativ og gik ind.

Hendes hår var stadig mørkebrunt og halvlangt, men de små krøller var ikke så synlige, for håret var viklet væk fra hovedet. Han var alligevel helt sikker på, det var den samme kvinde, som de havde talt om under frokosten. Hendes similisten i solbrillerne i håret gjorde ham sikker. Han blev befippet og kom til at sige hej, men hun sagde også bare hej og rettede sig op fra den bærbare pc'er, hun stod begravet i ved disken. Han gik lidt rundt i den meget lille butik, og hun spurgte, om hun havde noget, han kunne bruge? Øh, lampen, tror jeg. Den i vinduet, og hun tog den frem og pakkede den ind, og hendes kjole havde en lille udskæring, som han ikke kunne slippe med øjnene, fordi hun også havde det varmt. Kunne man se.

Hun havde også en rynke i panden, og hun spurgte ham direkte, om han vidste noget om computere?

- Ligner jeg så meget en nørd?

- Næh, men det kunne jo være. Jeg kan ikke modtage mails. Den bliver ved med at hente den samme.

Han gik om på hendes side af disken. Hendes parfume var diskret, og han lænede sig sammen med hende ind over pc'en, så han også fornemmede hendes varme, hede bølgehud. Han vidste lige, hvad han skulle gøre og var glad for, at problemet ikke var indviklet. Han talte om cookies og spam og gratis virusprogrammer, mens han klikkede rundt. Hun lagde sin hånd henover musen og hans hånd og sagde, at det prellede af på hende. Hendes hånd var tør men varm. Og meget mindre end hans, og han rejste sig og skyndte sig om på sin side af disken.

- Du er så brun, spurgte hun. Eller konstaterede hun, efter hun gav ham 15% rabat på grund af det med mail'en.

- Brun? Ja, vi har jo hede bølger.

- Du er sådan mere brun, også på de umulige steder. Bag ørerne. Det lagde jeg mærke til.

- Det må være, når jeg sejler.

Og han fortalte om sin lille elskede båd i Svanemølle Havn og forsøgte at smile, som Marianne sagde klædte ham, og han blev meget tilfreds med, at han lige var blevet klippet, meget, meget kort, og han havde kun shorts på og en lyseblå skjorte og så vist temmelig casual ud.

Han fik drejet sig rundt og vinket og husket posen og sagt, du er velkommen, da hun sagde, at han måtte give en tur i båden en dag. Udenfor gik han forkert, væk fra sin cykel, og han blev nødt til at passere hendes vindue igen. Han fandt på et charmerende påskud og stak kun hovedet ind for at spørge om hendes navn. Lea.

∞

Det blev lørdag, og det var en stille, glohed formiddag på havnen. Han sad og syede lidt på spileren, inden han skulle ud på en lille tur. Hvis vinden ville friske op. Mariannes middag havde været

nogenlunde. Hun havde troet, han løj, da han fortalte, han havde mødt hende igen. Og så havde hun selvfølgelig presset ham til at gøre noget ved det. Nu, når han havde fået hendes navn.

- Et fornavn er da ikke noget særligt, sagde han, men Marianne havde svaret, at så blev det nemmere at komme igen for at sige hej. Det var der måske noget om. Han ville nok gøre det på mandag.

Han foldede spileren sammen og lagde uvilkårligt mærke til to piger, der kom slentrende helt inde ved sejlklubben. Denne gang havde Lea ikke armen om den høje, men han var sikker på, at det var dem.

Da de kom tættere på, lod han helt barnligt som om han ikke havde set dem. Han var i bar mave og badeshorts, og han følte sig afklædt foran dem, da Lea stillede sig ud for båden og bare sagde hej, og det her er Mille. Hendes fod i de små klip klapper skubbete til bådens forstavn, så den gyngede lidt. Han lagde spileren og gik mellem wirene hen til dem. Hoppede op på molen, som god sømandsskik og gav dem hånden.

- Jeg har aldrig været på en båd, sagde Lea og smilede over simlibrillerne. Han skyndte sig at invitere dem begge om bord, og de indtog selvfølgelig hans elskede perle og satte sig til rette i cockpittet. De ville ikke engang ned om læ og se, hvor fikst en sejlbåd var indrettet. Lea havde sat sig med benet oppe, mens hun stønnede lidt over varmen. Hun havde en anden lille sommerkjole på i dag, og den gled lidt ned af hendes brune ben. Mille satte sig ret op og ned lige ved siden af hende, vist stadig lidt genert. Han satte sig over for dem og bød dem på øl, cola, kildevand? Og det sidste var det eneste, han kunne friste dem med.

De var på vej på stranden, sagde Lea. Han sprang ud i det og spurgte, om de ville med rundt om Tre Kroner, hvis der var vind nok til det? Hvorfor ikke, smilede Mille, mens hun næsten tømte sin flaske vand på en gang. Hendes hals var lang og de korte totter, der tittede frem ved ørerne var lidt fugtige af sved. Hendes ene hånd lå på låret, mens hun drak. Det var en lang, smidig hånd på en lang, markeret lårmuskel, som han plejede at elske at følge med en finger. Hvis det altså var hans kæreste. Han gjorde klar til udsejling ved motor, og de sagde ikke ret meget til hinanden, pegede mere, og han havde ikke tid til at kigge efter hvad.

Mens de sejlede den korte tur om bag fæstningen, blev de siddende sådan, side om side. Leas arm hvilede bag Mille, og han var sikker på, hun til tider aede Milles ryg. -Jeg har butikken sammen med Mille, sagde Lea og fortalte Mille, at det var ham, der havde hjulpet hende med pc'en. Mille virkede ikke ligeglad, men som om det ikke betød noget for hende, hvordan Lea kendte ham.

På den anden side af Tre Kroner lagde han båden for svaj. Vinden var næsten løjet, og solen kogte. Han ville gå ned og lave lidt frokost, om de havde lyst til lidt brød? De nikkede, og han havde heldigvis et langt godt italiensk brød og noget Manchégo ost at gøre godt med. Lidt chilipølse og en kølig Tuborg Classic. Da han kom op igen, var de væk.

Han hørte i stedet plask, og han stillede bakken fra sig og begav sig ud i forstavnen, hvor Lea lå på maven på et håndklæde i nogle meget små bikinitrusser. Det meste af balderne var synlige, og de var meget, meget brune. Hendes ryg var muskuløs, og håret sat op og viste en kysselig nakke. Hun havde lukkede øjne, og pludselig dukkede Mille op i vandet ved siden af dem, og hun ville gerne have en hånd. Han bad hende svømme om agter, så hun let kunne klatre op i cockpittet.

Hun havde valgt at bade nøgen. De var også relativt alene, altså bortset fra ham. Hendes bryster var smukke og våde, og han fik hende meget tæt på, da han halede hende indenbords. Hendes vorter havde trukket sig sammen og var indbydende med dråber på. Han rakte hende et håndklæde og prøvede at kigge væk, da hun kun lagde det over skuldrene og ikke dækkede sit blonde og meget sparsomt behårede skød. Hun dryppede. Hun sagde, det så godt ud, og det var bakken, hun mente, og han blev befippet af al den hud, og Mille kaldte på Lea og svøbte derefter håndklædet rundt om livet.

Lea satte sig ved siden af, stadig kun i bikinitrusser. Hendes bryster var små og faste, og dér sad han så, med to topløse kvinder til frokost. Samtalen med Marianne fór lige henover lystavlen, men det turde han slet ikke tænke på nu. De spiste og grinede af Milles lidt ufrivillige badetur, hun var nemlig faldet overbord, da hun skulle skifte til badedragt. Garanteret yndefyldt, tænkte han, men han grinede kun fjoget med og følte sig udenfor.

Der sad en brødkrumme fast på Leas overlæbe, og han pegede diskret på sin egen for at få hende til at fjerne den. Mille så det og tog sin lange finger og skubbede den blidt væk. Da hun flyttede fingeren igen, lod hun den ligesom følge et stykke af Leas amorbue. Og han syntes, Leas underlæbe søgte op mod Milles finger. Som i et kys. Men så var fingeren væk, og øjeblikket fandtes kun på hans nethinde.

Mille strakte sig ugideligt efter maden, spredte benene let og håndklædet gled ned. Hendes blonde hår var nu tørt og næsten gennemsigtigt, så han med al tydelighed kunne skimte hendes køn. Hun spurgte, om det gjorde noget, at hun solbadede nøgen, og han rystede blot på hovedet, for han kunne jo ikke så godt sige, at synet var alt for distraherende for ham.

Øverst på Milles inderlår sad noget mørkt. Først troede han, det var tang, men efterhånden som hun lagde hovedet mere bagover og benene skred mere ud til siden, kunne han se, det var en lille tatovering. Lea fulgte hans blik og spurgte, om han ville se den. Han var ved at sige, nej tak det behøvedes ikke, men Lea tog blot bestemt fat på Milles inderlår og viste den lille sommerfugl frem. Mille spurgte, om han kunne lide den, og han skyndte sig at spørge, om det ikke havde gjort ondt, helt deroppe, så følsomt et sted, og Mille samlede benene igen og sagde, at hun kun havde gjort det, fordi ham tattoo-fyren havde været lækker.

Han sagde ikke andet end nå og blev nødt til at vende sig lidt væk fra dem. Lea fiskede solcreme frem, og han tænkte ikke også det. Det kunne han ikke holde til at kigge på. Men han kunne ikke rigtig gå nogen steder, jo selvfølgelig kunne han gå ned i kahytten, men det ville virke mærkeligt, og på en måde ville han også mægtig gerne se hende jonglere med solcremen.

Lea bad Mille vende ryggen til, og Lea gav sig straks til at smøre hende ind. Han iagttog hendes hænder arbejde. Det så skønt ud, grundigt, dybt og intenst, især i siderne langs brystet. Nu blev han nødt til at gå ned med bakken, og da han var på nederste trin på vej op igen, var han sikker på, han mødte et meget smukt syn deroppe. Leas hænder rundt om Milles let fyldige bryster, lige i øjenhøjde med ham, men da han stak hovedet op af lugen, var det Leas hænder om Milles skuldre, han så. Han virrede med hovedet og sagde, de måtte sejle for motor hjem. Der var blik.

- Kan vi ikke vente lidt? Sagde Mille og tog flasken med solcreme fra Lea. Hun rejste sig, og hendes bryster pegede på ham, og hun bad ham sætte sig, og hun satte sig bag ham og gav hans ryg. Han lukkede øjnene i velvære. Hun var god til det med de lange, rolige hænder, og han tænkte mange ting bag de lukkede øjne, og han sagde, hun var god til det, og hun sagde blot mmmm, og hun blev ved og ved, og han tænkte, at det måtte betyde noget. Så slap hun ham efter lang tid, og Lea lå på ryggen på den anden cockpit bæk, med det ene ben bøjet og en hånd tilfældigt hvilende i lysken. Han vendte sig mod Mille og spurgte, om hun skulle have noget creme, men hun sagde, at det var da vist Leas tur nu, ikke?

Lea virkede som om hun sov med de halvlange lokker hængende dekorativt nedad bænken. Mille begyndte med hendes fødder og smurte længere og længere op, og da hun nåede op til midt på låret, sprang han på hovedet i vandet, for der var for hedt i hans lille cockpit. Han svømmede lidt rundt og bemærkede, at andre både havde lagt sig i lidt for tæt afstand, og de tænkte nok, han var en heldig starut med to så indbydende kvinder, men han kunne ikke rigtig finde ud af, om han var så heldig, eller om han blot var chaufføren.

Da han kravlede op igen i cockpittet, sad Mille på knæ ud foran Leas navle. Lea lå stadig ned, men nu havde hun en hånd fast om Milles korte, lyse hår. Han var sikker på, han var kommet ubelejlighgt op i cockpittet, og Lea, der nu havde åbne øjne, sagde, at det var en rigtig god ide, hvis de tog hjemad, så kunne man altid se, hvad der skete, ikke? Han nikkede og fik et flash af det heldigvis rene sengetøj derhjemme. Men det var nok ikke det, hun havde ment.

Motoren larmede, og han satte fart på. Pigerne tog deres tøj på for vinden og anstændighedens skyld, og da han lagde til og var ved at surre, hoppede de begge let op på kajen og gik. Lea vendte sig lige og sagde hej, vi ses! Uden at smile.